

Činoherní klub

LEDEN 2023

PREMIÉRA

Zuza Ferenczová BABYBOOM

„Tvůj život se mění právě teď.“

Tragikomedie z porodnice.

Překlad a dramaturgie: **Kateřina Popiolková**

Režie: **Ondřej Sokol**

Scéna: **Adam Pitra**

Kostýmy: **Katarína Hollá**

Hudba: **Xavier Baumaxa, Milan Pastyřík**

Hrají: **Lucie Žáčková, Jan Hájek, Markéta Stehlíková,**

Sandra Černodrinská, Viktor Zavadil,

Romana Widenková, Jakub Burýšek

Premiéra 9. prosince 2022

Dvacátý pátý prosinec, porodnice, tři páry v očekávání. Emoce by se daly krájet. Jediná zdravotní sestra, která se zdá být o Vánocích na oddělení přítomná, vytváří místo klidu ještě větší chaos. Matky se strachují, těší, fyzicky trpí. Otcové volí vlastní taktiku – někdo panikaří, jiný popíjí, další flegmaticky čeká na „výsledek“. Děti však zmatek a napětí nijak nezajímá a nebojácně se derou na svět. Tedy... skoro všechny.

VIKTOR ZAVADIL

Ahoj Viktore, v nové inscenaci BABYBOOM hraješ postavu Richarda, jednoho z tatínků, kteří v porodnici čekají na příchod svého dítěte na svět. Mohl bys nám ho v krátkosti představit?

Richard je typ člověka, který by dítě nikdy mít neměl, a přesto ho dostane. Ve svém životě s ničím takovým, jako je dítě, nepočítal, přesto si teď musí poradit s tím, že se do jeho života jedno malé i s matkou blíží. Jako slušně vychovaný muž ví, že se o rodinu musí postarat. A jako moderně smýšlející mladý muž také ví, že žádnou rodinu nikdy nechtěl a že bychom neměli dělat věci, které nechceme. Rozhodně ne tak závažné věci jako děti. Co teď?

Richard alias Rosomák je postava, která ve hře poměrně málo mluví, ale přitom se objevuje ve velkém množství scén, ve kterých se dostává do velmi barvitých situací. Je pro tebe menší množství replik v tomto případě spíš výhodou, nebo nevýhodou? Jak se taková role zkouší?

Kdyby byl Činoherní klub dabingovým studiem, tak jsem nejhůře placený herec této inscenace. Ale není – takže za stejný peněz se míř nadřu, myslel jsem si na začátku. V průběhu zkoušení ale docházím k názoru, že to tak vůbec není a budu muset makat stejně jako ostatní, jen ta slova nebudu mít k dispozici.

V Činoherním klubu je výhoda, že někdy jediný pohled vydá za tisíc slov. Snad je role Richarda příležitostí právě pro tohle. A čím více postupujeme zkoušením, tím více mi přijde počet Rosomákových replik tak akorát. Dokonce bych i škrstal!

Na jedné z prvních zkoušek, kdy jsme se bavili o porodech z ženské perspektivy, jsi říkal, že je ti skoro až líto, že tím zážitkem neprojdeš. Je tomu pořád tak, nebo jsi během zkoušení změnil názor? Nabyli jsi nějakých dalších poznatků ohledně tématu?

Ale já si porodem prošel! Možná to tak na první pohled nevypadá, ale opravdu jsem se kdysi narodil! Ale už si na to nepamatuju. A nevím, jestli je to dobře nebo ne. Musí to být magický okamžik: z ničeho se stvoří život. A když ve správném kontextu, tak vznikne velká láska. Ale jsem strašpytel na bolest, tak bych nakonec ten porod asi zkusit nechtěl. Stačí mi ten můj zapomenutej zážitek.

A je zajímavé, co řekla autorka textu v rozhovoru pro minulé čtení – že nejpřekvapivější pro ni byl pocit samoty u toho porodu. To je vlastně velmi přirozený. Ne překvapivý. Vždyť zvířata taky rodí o samotě. Myslím. Tak si možná tu magii k tomu okamžiku dokreslujeme my sami a tímto ho tak nějak nadhodnocujeme. Možná se ve výsledku prostě jedná jen o to nejpřirozenější v našich životech. Ale nevím. Až si tím porodem jednou zase projdu, tak budu mo(u)dřejší.

Hru BABYBOOM jsme si dramaturgicky pojmenovali jako tragikomedii z porodnice. Jak ji vnímáš ty?

V čem si myslíš, že bude inscenace jedinečná?
BABYBOOM je pro mě hlavně o vztazích. A jak už to na divadle bývá, tak pochroumaných. Vždyť kdo by chtěl sledovat dvě hodiny hezký vztah dvou lidí a pak mu zatleskat? Takže tragikomedie je asi odpovídající pojmenování. Jedinečná bude, když se Kubovi Buryškoví podaří přijet z Ostravy včas na představení. S našimi železnicemi to bude takovej vabank.

Děkujeme za rozhovor (kap)

PŘIPRAVUJEME

Nina Raine KONSENT

Překlad a režie: **Šimon Dominik**

Dramaturgie: **Markéta Kočí Machačíková**

Scéna: **Karel Čapek**

Kostýmy: **Petra Krčmářová**

Hudba: **Jiří Hájek**

Hrají: **Ondřej Rychlý, Marta Dancingerová, Vojtěch Kotek, Sandra Černodrinská, Ondřej Novák, Elizaveta Maximová, Lada Jelínková**

Premiéra 24. března 2023

Dva kamarádi stojí proti sobě u soudu jako právní zástupci obhajoby a obžaloby. Nejasný případ znásilnění se jich osobně netýká a jako profesionálů by se jich ani dotýkat neměl. Klíčovou svědkyní je žena, jejíž život a svět je přece na hony vzdálený tomu jejich. Je ale úplně vyloučené, že by se jim něco podobného mohlo stát?

Jak velký je prostor mezi pravdou a lží, a máme právo nevypovídat? Jak různě se důkazy jeví v různém světle? Je dohoda to, když vyjádříme souhlas, nebo stačí, když neřekneme ne?

Tragikomedie o tom, že si nemůžeme být jistí ničím, zejména sami sebou ne. O tom, jak se běžně vzájemně nenápadně znásilňujeme, drobně se nutíme a z různých důvodů ohýbáme a děláme kompromisy. A o tom, že pravda může mít víc verzí, a přitom nebýt lží.

ROZHOVOR S REŽISÉREM ŠIMONEM DOMINIKEM

*Na začátku ledna 2023 začínáme zkoušet hru britské režisérky a dramatičky **Niny Raine KONSENT**. V březnu ji uvedeme v české premiéře s Ondřejem Rychlým, Martou Dancingerovou a Vojtěchem Kotkem v hlavních rolích. Text se dotýká témat aktuálních také v české společnosti: sexuálního a sexualizovaného násilí, nastavení osobních a intimních hranic ve vztazích a jejich obtížného rozeznávání a vymezování. Pár otázek ještě před začátkem zkoušení jsme položili režisérovi inscenace, který hru zároveň přeložil, **Šimonu Dominikovi**.*

Proč v Činoherním klubu právě KONSENT Niny Raine?

Hru jsem před pár lety viděl v Londýně a absolutně mě nadchla, dlouho jsem se nesesetkal s tak dobře napsaným současným textem s natolik plastickými a proměnlivými postavami. Autorka na začátku rozdává karty, vše plyne příjemně očekávatelným korytem a pak je zničehonic ostře promíchá. A potom ještě několikrát. Jednoznačné postavy najednou dostávají čím dál zajímavější valéry a příběh dospěje k překvapivým meandrům, a nakonec i k netušené pointě. Od první chvíle jsem věděl, že bych KONSENT někdy chtěl režirovat, ale dlouho chybělo divadlo

nebo příležitost. Až přišla nabídka z Činoherního klubu, kde se ideálně potkávají možnosti obsazení i samotný prostor divadla, a to především ve smyslu řečnickém filosofickém – myslím, že formálně i myšlenkově patří hra mezi texty, které tvořivě navazují na místní tradici a přinášejí možnost jejího budoucího rozvíjení.

Jaké téma tě v KONSENTU zajímá?

Vypíchl bych dvě. Jednak téma společenské odpovědnosti určitých povolání, která mají moc doslova měnit životy lidí; v tomto konkrétním případě právníků, ovšem text umožňuje mnohem širší čtení. Co všechno můžete způsobit fixací na svůj vlastní úhel pohledu bez ohledu na kontext? A kam dovede společnost striktní lpění na formalitách bez vědomí faktu, že život se nedá nalinkovat do excelových kolonek?

Druhé téma je intimnější, ale rozhodně ne méněcennější. Týká se partnerských vztahů a nejspíš věčné otázky, kde končí „já“ a nastupuje „my“.

Co ještě můžu ve vztahu rozhodnout sám a do čeho už má právo či nárok hovořit můj partner. A naopak, kde začíná moje privatissimum, jehož integritu bych si měl chránit. Co je ještě kompromis a co už narušení vlastní osobnosti?

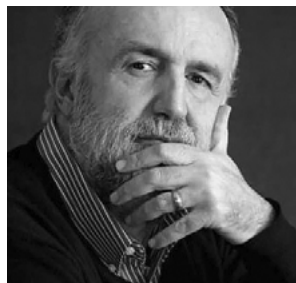
Nedělám si naděje, že tyhle otázky zodpovíme, to snad ani nejde, ale věřím, že je dokážeme nasvítit zase z trochu jiné a doufejme i překvapivé strany.

Na co se nejvíc těšíš?

Těším se na práci samotnou. Komorní obsazení a sevřený prostor jsou podmínky, ve kterých se cítím nejlíp. Umožňují totiž soustředění na to, co považuji za základní stavební kameny inscenace – na práci s herci a slovem. V divadle mě zkrátka nejvíc zajímá a baví setkání a dialog s herci, z něž se pak postupně vylupuje jevištní tvar. A kde jinde tohle rozvíjet než v Činoherním klubu.

Děkujeme za rozhovor (mkm)

SCÉNICKÉ ČTENÍ

V lednu se v Činoherní kavárně bude konat scénické čtení divadelní hry **MONOGAMIE** od chilského autora **Marca Antonia de la Parra** (1952). Uskuteční se v rámci cyklu současné španělské

a latinskoamerické dramatiky, který ČK organizuje **ve spolupráci s Institutem Cervantes**.

Budete se moct těšit na komedii, která představí dva bratry diskutující o platnosti monogamního soužití v rámci manželského svazku. Kdo z nich si prosadí svou pravdu? Mladší Juan, který tvrdí, že to jinak v manželství být nemá? Nebo starší a zkušenější Filip, který v monogamii nevěří? Přijďte se podívat a posoudit sami!

Vstup volný. Datum a čas budou upřesněny na sociálních sítích.

BÁSEŇ

A tak, rychlostí

jedné cigarety za hodinu,
uplyne noční směna.

Daniel Hradecký (SILÁŽNÍ JÁMY, dybbuk 2021)

ČINOHERNÍ SLOVNÍK

Krásna výrazného nic = definice hledaného hereckého výrazu pro inscenaci BABYBOOM. „Výrazné nic“ je způsob minimalistického hraní, při kterém herec nevypadá, že hraje. V podstatě nehraje. „To nic, to je všechno.“
(Ondřej Sokol na jedné ze zkoušek)

ROZHOVOR S VLADIMÍREM PROCHÁZKOU, ředitelem Činoherního klubu

Vážený pane Procházko, v létě 1999 jste se stal ředitelem Činoherního klubu. Ode dneška uplyne už jen pár týdnů, než toto ředitelské místo opustíte. Dovolte, prosím, abychom Vám položili několik otázek, které se dotýkají budoucnosti našeho divadla. Po léta se pohybujete na kulturním poli a v divadelních institucích, které mají svoji tradici a dobré jméno. Jak na základě vlastních zkušeností nahlížíte na současný stav české kultury? A jak vnímáte současnou úroveň českého divadla?

Netroufám si posuzovat naši kulturu jako celek. Pokud jde o divadlo, vnímám je v posledních letech jako krajně roztržštěné, a tedy těžce uchopitelné. Nemá momentálně svůj přirozený vrchol, nemá velké, obecněji respektované tvůrce, s jejichž existencí by se většina divadelníků musela nějak vyrovnávat. Nejsou tu soubory, které by ovlivňovaly celou naši divadelní tvorbu. Nechci tím říct, že nevznikají kvalitní inscenace. Ale je to tak trochu, jako když jdete na houby a zrovna moc nerostou.

Vaše spojení s Činoherním klubem trvá od konce 70. let, kdy jste se stal lektorem, poté dramaturgem, v roce 1999 ředitelem a uměleckým šéfem.

S divadlem sídlícím v ulici Ve Smečkách jste spojil největší část Vašeho profesního života. Jaký je dnes Váš pohled na Činoherní klub a jeho možnosti?

Činoherní klub byl vždycky divadlo, které mi vyhovovalo. Svými základními východisky, svým pohledem na svět, svým přemýšlením, smyslem pro humor i estetikou své tvorby. Když jsem do něj přišel, líbilo se mi a neměl jsem potřebu je nijak měnit či „opravovat“. Snad jen dále rozvíjet a usměrňovat. Způsob práce Činoherního klubu je něco, co stojí za to ochraňovat. Jeho přístup k herectví i režii, ale především jeho ambice vyjadřovat inscenacemi analyzovaný obsah, hledat smysl, klást důležité, neortodoxní otázky a hledat náznaky komplikovaných, nezejednodušených odpovědí.

Na počátku Činoherního klubu byla hra Ladislava Smočka PIKNIK, pro níž autor a režisér velmi pečlivě hledal herecké představitele. Zakladatelům tohoto

divadla šlo o to, aby jej spoluutvářely výrazné herecké osobnosti, pro které pracovat v souboru – jako skutečný ansámbl – byla potřeba i radost. Jak si podle Vašich zkušeností stojí herečky a herci v dnešních podmínkách českého divadla? A jaké vidíte perspektivy?

Každá generace má své vynikající herecké osobnosti, jejichž herectví vyrůstá z jejich lidského rozměru, vnímavosti a chápavosti. Takoví lidé jsou pak přirozenými spoluautory inscenace. Nevím, jestli to pro ně byla a je vždycky radost. To spíš patří do oblasti legend. Ale stačí, když je to pěkné alespoň někdy. Pocit, že divákům něco podstatného sdělují a oni mě chápou a dýchají se mnou, to je asi na divadle to nejkrásnější, co stále herce v divadle drží. Problém současných herců je nedostatek času pro práci v divadle a nedostatek koncentrace. Žroutů herectví mimo oblast divadla je příliš mnoho. Věřím ale, že si jednou dobří herci vydělají jinde (nebo třeba i v divadle) dost peněz, aby se znovu mohli plně soustředit na divadlo. Základ herectví, jeho školu i nejpůvodnější smysl.

Říkáte „stačí, když je to pěkné aspoň někdy“. Mohli bychom se Vás zeptat na tři události, nebo situace či momenty, které mezi těmi pěknými považujete za nejšťastnější pro Činoherní klub a pro české divadlo?

Já s dovolením tuhle otázku s notnou dávkou sentimentu zúžím na tři momenty, které byly nejšťastnější pro mě. A netroufám si posuzovat, zda byly šťastné i obecněji. Ten první moment se odehrál někdy v roce 1976 nebo začátkem roku 1977 na schodech Státního divadelního studia ve Vodičkově ulici: Mladý lektor SDS se už poněkolkáté potkává s Ladislavem Smočkem. Pozdravili jsme se, chvíli se na sebe dívali a pak jsme si řekli, že už nebudeme kolem sebe jenom chodit, ale zkusíme spolu něco udělat. A mně se najednou a náhle otevřela cesta do Činoherního klubu. Láďovi jsem krátce potom přinesl text O'Neilovy CESTY DLOUHÉHO DNE DO NOCI a začala ta neskutečně pěkná, radostná spolupráce, která trvá dodnes.

E. O'Neill: *Cesta dlouhého dne do noci*
(režie L. Smoček, 1978; Josef Abrahám a Petr Čepek)

Ö. von Horváth: *Povídky z Vídeňského lesa*
(režie L. Smoček, 1981; Petr Čepek a Petr Nárožný)

A. P. Čechov: *Ivanov*
(režie I. Krobot; 1988; Lenka Skopalová a Vladimír Kratina)

V. Štech: *Deskový statek*
(režie L. Smoček, 2001; Pavel Kikinčuk a Dana Černá)

M. McDonagh: *Osiřelý západ*
(režie O. Sokol, 2002; Marek Taclík a Jaromír Dulava)

Molière: *Misanthrop*
(režie M. Čičvák, 2002; Matěj Dadák a Ondřej Sokol)

Necelý rok na to jsem se přišel do divadla rozloučit, protože jsem odcházel na vojnu. Byl jsem trochu rozpačitý a nejistý, protože jsem pořád byl ten nový, který do divadla – v několika nedávných letech mučeného tolika nesmyslnými personálními i jinými „experimenty“ – přišel bůhví odkud. To už se zkoušela CESTA a vědělo se, že tak trochu za to můžu já. Petr Čepek, můj herecký idol, ke mně přistoupil, vzal mě kolem ramen a řekl – brzy se vraťte. Tři slova...

No a ten třetí moment se odehrál o mnoho let později na divadelním festivalu v Hradci Králové, který tehdy našemu divadlu věnoval celý den. Dávaly se tam tři naše inscenace. Jedna v režii Ladislava Smočka, druhá a třetí v režii Martina Čičváka a Ondřeje Sokola, dvou tehdy mladých režisérů, které jsem postupně do Činoherního klubu přivedl. Každá ta inscenace byla jiná, tak jako jsou jiní jejich tvůrci. A přece, když stály tak blízko sebe, bylo najednou jasné, že pocházejí z téhož divadla a jsou určeny týmiž principy. A tehdy, snad jedinkrát v životě, se mě náhle zmocnil blažený pocit, že mám právě takové divadlo, jaké jsem si vždycky přál mít.

Od roku 2000, kdy vzniklo Činoherní čtení, na nějž pak navázaly další tiskoviny Činoherního klubu, jsme měli příležitost se Vás mnohokrát dotazovat na nejrůznější záležitosti týkající se našeho divadla. Děkujeme Vám za to. Je něco, co byste dnes rád dodal?

Ne, už nebudu dodávat nic. Nebo snad přece: Přeji Činohernímu klubu šťastnou budoucnost!

Děkujeme Vám za rozhovor (peh/rap)

NOTICKY

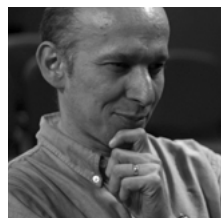

Od 29. listopadu se ve Strahovském klášteře koná výstava **LIBUŠE ŠAFRÁNKOVÁ / JAK JI MÁME RÁDI.**

Blahopřejeme **Oldřichu Navrátilovi** k 70. narozeninám.

Filmovému a divadelnímu režisérovi **Evaldu Schormovi** byla in memoriam udělena **Cena ministerstva kultury ČR.**

V Novém divadle v Plzni je otevřena výstava k nedožitým 90. narozeninám malíře **Jiřího Kovaříka.**

28. října zemřel divadelní kritik a historik **Martin J. Švejda.** O inscenacích Činoherního klubu psal do blogu Nadivadlo a do Lidových novin. Jako člen Kulturně divadelního spolku Puchmajer hrál na našem jevišti v rámci přehlídky „ČK uvádí“.

Do 4. prosince probíhá v galerii Nová síň výstava **VÝTVARNÝ PROJEKT MINISALON 15X15X5 CM.** Jejím kurátorem je **Joska Skalník,** autor projektu, jehož počátek sahá do roku 1984. Celovečerní dokumentární film o MINISALONU natočil Janek Růžička.

24. listopadu se v Divadle na Vinohradech konala konference **DIVADLO NA VINOHRADech V LETECH TZV. NORMALIZACE.** O Činoherním klubu v letech 1981-1989, kdy byl scénou DnV, hovořil **Vladimír Procházka.**

VÁNOČNÍ * * JAZZOVÝ KONCERT *

České národní koledy a mezinárodní vánoční písně v jazzové úpravě Milana Svobody a členů jeho orchestru. Zpívají studenti Vyšší odborné školy a Konzervatoře Jaroslava Ježka za doprovodu velkého jazzového orchestru – Big Bandu VOŠ a KJJ.

Sobota 17. prosince 2022

Milý Milane, když Josef Abrhám hrával v Činoherním klubu, hovořil o něm jako o společenství rovnocenných zájemců, kteří se vzájemně respektují, tolerují a inspirují. Jako v jazz klubu při jam session zahraje každý své sólo a pak všichni společně

na stejné téma a mají při tom radost, když to ostatním jde. Jak jako jazzman, který takový Činoherní klub zažil, vnímáte toto přirovnání?

Toto přirovnání Josefa Abrháma je naprosto přesné. Stejně jako skupina herců v divadelním představení vypráví společný příběh prostřednictvím slov a hlasu, tak i hudební skupina nebo celý orchestr vypráví zase svůj příběh pomocí hudebních nástrojů a interpretovaných not. Musí si při tom ale vzájemně rozumět a cítit kolektivní přístup. A to speciálně v jazzové hudbě, kde se navíc hodně improvizuje, je zcela nutné.

Proces nastudování divadelního představení a koncertního programu stojí na stejných principech. Hudebníci jako herci se nejdřív seznámí s textem či notami, pak materiál secvičují, aby to do sebe zapadalo a aby tomu bylo rozumět. Výsledkem je pak společné jedinečné dílo. Používáme jiné výrazové prostředky, ale jsme na stejné lodi plující vstříc posluchači a divákovi.

Děkujeme (rap)

OHLÉDNUTÍ ZA UKRAJINSKÝM VEČEREM

Dne 24. října proběhla v Činoherním klubu jedinečná kulturní akce s názvem UKRAJINSKÝ VEČER – HUDBA, DIVADLO A SLAM POETRY.

Divadelní spolek Estela Productions zahrál dětské představení ZVÍŘÁTKA A POKLAD, které vzniklo v průběhu letního příměstského tábora pro ukrajinské děti. Ty si zaslouží velký obdiv, protože dokázaly nastudovat celou pohádku v češtině, i když jsou v Česku teprve od letošního jara.

Následoval koncert šestnáctiletého Andreje, který zazpíval několik ukrajinských písniček, při kterých se doprovázel na elektrickou kytaru.

Na závěr se představil improvizací spolek slam poetry pod vedením Honzy Dibitanzla. Čtyři slečny z Azerbajdžánu a Adam z Ukrajiny rozjeli improvizací freestyle, při kterém se smál celý sál.

Polovinu publika tvořily ukrajinské maminky a děti z hotelu Organizace pro pomoc uprchlíkům, kterým Činoherní klub poskytl vstupenky zdarma. Druhou polovinu tvořila veřejnost, která svým příspěvkem podpořila další činnost této organizace.

(kap)

REPERTOÁR ČINOHERNÍHO KLUBU

Zuza Ferenczová
BABYBOOM

„Tvůj život se mění právě teď.“
Tragikomedie z porodnice.

Překlad: Kateřina Popiolková
Režie: Ondřej Sokol
Hrají: Lucie Žáčková, Jan Hájek, Markéta Stehlíková, Sandra Černodrinská, Viktor Zavadil, Romana Widenková, Jakub Burýšek

Matt Charman
VEČER NA PSÍCH DOSTIZÍCH

„Ale svět se kolem toho netočí...“
Hra o tom, jak se stavíme k lidem a k dění okolo nás.

Překlad: Pavel Dominik
Režie: David Šiktanc
Hrají: Vasil Fridrich, Šimon Krupa, Ondřej Malý, Jan Holík a Martin Finger
konec představení 21.35

Tennessee Williams
KOČKA NA ROZPÁLENÉ PLECHOVÉ STŘEŠE

„Když svůj život prose*eš, novéj nemaj.“ Žánr: rodinná oslava.

Překlad: Zuzana Josková
Režie: Martin Čičvák
Hrají: Anna Fialová, Jan Hájek, Naďa Konvalinková, Vladimír Kratina, Gabriela Míčová a Matěj Dadák
konec představení 21.50

William Shakespeare
MACBETH

„Proč mlčíme, když důvod mluvit máme?“ *Tragédie o tom, kam až nás může dovést touha po moci.*

Překlad: Martin Hilský
Režie: Ondřej Sokol
Hrají: Martin Finger, Lucie Žáčková, Zbyněk Fric, Petr Matyáš Cibulka, Marek Taciík, Kryštof Bartoš, Bořek Slezáček, Marta Dancingerová, Dalibor Gondík, Lenka Skopalová, Jana Břežková, Sandra Černodrinská, Vasil Fridrich, Viktor Zavadil, Václav Šanda, Marek Frňka nebo Ondřej Novák, Jakub Král nebo Kristián Páca nebo Vilém Tycar a další
konec představení 22.20

Tracy Letts
LINDA VISTA

„Moje rada zní: dělej to, co uděláš.“ *Komedie o tom, co má v životě cenu?*

Překlad: Jitka Sloupová
Režie: Ondřej Sokol
Hrají: Vasil Fridrich, Dalibor Gondík, Ondřej Malý, Lucie Žáčková, Markéta Stehlíková, Ha Thanh Špetlíková nebo Marie Sawa, Sandra Černodrinská
konec představení 22.10

Marius von Mayenburg
OŠKLIVEC

„Celý život jsem od svého obličejů nic nežádal. S tím je konec.“ *Satirická komedie.*

Překlad: Kateřina Bohadlová
Režie: Braňo Holiček
Hrají: Vojtěch Kotek, Marta Dancingerová, Martin Finger, Václav Šanda
konec představení 21.05

Peter Shaffer
EQUUS

Jak vysvětlit oheň? A jak ho zkontřit? Sugestivní drama o temných zákoutích lidské duše.

Překlad: Pavel Dominik
Režie: Martin Čičvák
Hrají: Pavel Kikinčuk, Ondřej Rychlý, Lada Jelínková, Jan Sklenář, Lenka Skopalová, Anna Kameníková
konec představení 21.50

Sarah Page
K.Š.E.F.T.

Co koupí milující rodiče postiženému synovi ke dvacátým pátým narozeninám? Prostitutku. Následné události jsou mnohem vtipnější i vážnější, než kdokoli čekal.

Překlad: Zuzana Ščerbová
Režie: Ondřej Sokol
Hrají: Lucie Žáčková, Václav Šanda, Martin Finger, Sandra Černodrinská
konec představení 21.50

Martin McDonagh
KATI

Dnes byl zrušen trest smrti. Co my sakra teď budeme dělat?!

Překlad: Ondřej Sokol
Režie: Ondřej Sokol
Hrají: Martin Finger, Dana Černá, Štěpánka Fingerhutová, Ondřej Malý, Vladimír Kratina, Václav Šanda, Vasil Fridrich, Tomáš Jeřábek nebo Ondřej Sokol nebo Viktor Zavadil, Dalibor Gondík, Jan Hájek, Jaromír Dulava, Matěj Dadák a další
konec představení 22.20

Fjodor Michajlovič
Dostojevskij
BRATŘI KARAMAZOVI

I peklo má své stinné stránky.

Režie: Martin Čičvák
Hrají: Juraj Kukura, Martin Finger, Jan Hájek, Michal Čapka nebo Igor Orozovič, Matěj Dadák, Gabriela Míčová, Ivana Uhlířová nebo Anna Kameníková, Anna Fialová
konec představení 22.15

Harold Pinter
ZRADA

„Nestalo se nikdy nic. Nic. Tohle je ta jediná věc, která se kdy udá.“

Překlad: František Fröhlich
Režie: Ondřej Sokol
Hrají: Kateřina Lojdová, Martin Finger, Ondřej Sokol
konec představení 21.15

Tennessee Williams
TRAMVAJ DO STANICE
TOUHA

„Řekli mi, že mám nastoupit do tramvaje, která jede do stanice Touha.“

Překlad: Luba a Rudolf Pellarovi
Režie: Ladislav Smoček
Hrají: Lucie Žáčková, Jan Hájek, Marika Procházková, Matěj Dadák, Lada Jelínková, Mojmír Maděrič, Václav Šanda, Petr Křiváček, Zuzana Vojtíšková nebo Adéla Rausová
začátek představení 19.00
konec představení 22.30

Yasmina Reza
BŮH MASAKRU

Nemůžeme ovládnout, co nás ovládá.

Překlad: Michal Lázňovský
Režie: Ondřej Sokol
Hrají: Ivana Chýlková, Miroslava Pleštilová, Vladimír Kratina, Jaromír Dulava
konec představení 21.10

Georges Feydeau
DÁMSKÝ KREJČÍ

Malá lež je mrzká, ale velká lež, to je umění!

Překlad: Michal Lázňovský
Režie: Martin Čičvák
Hrají: Ondřej Sokol, Radek Holub, Mahulena Bočanová, Markéta Stehlíková, Jaromír Dulava, Matěj Dadák, Antonie Talacková nebo Jitka Ježková, Dana Černá, Jana Břežková, Pamela Soukupová
konec představení 20.55

Martin McDonagh
OSIŘELÝ ZÁPAD

Příběh lásky bratrů Valena a Colemana, kteří se uměním mučit jeden druhého chtějí zapsat do Guinnessovy knihy rekordů...

Překlad: Ondřej Sokol
Režie: Ondřej Sokol
Hrají: Jaromír Dulava, Marek Taclík, Ondřej Sokol, Sandra Černodrinská
konec představení 22.05

Ladislav Smoček
PODIVNÉ ODPOLEDNE
DR. ZVONKA BURKEHO

Psychologická groteska autora Činoherního klubu Ladislava Smočka.

Režie: Ladislav Smoček
Hrají: Boleslav Polívka, Ivana Chýlková, Jaromír Dulava, Ondřej Vetchý, Mojmír Maděrič
konec představení 21.45

ČINOHERNÍ KLUB UVÁDÍ

Divadlo Naoko Praha
Oldřich Janeba
KDO HLEDÁ CHARLOTTU BORGACH

Parodie na severské krimi říznuté Gogolovým Revizorem.

Režie: Oldřich Janeba
Hrají: Petr Holeček, Věra Janebová, Petr Kubart, Klára Kašová, Miriam Janebová, Vilém Kreamer, Pavlína Kopalová, Ondřej Janeba, Nari Růžičková a Oldřich Janeba.

Ragueneau Plzeň
Martin McDonagh
PAN POLŠTÁŘ

Hlavní povinností vypravěče je vyprávět příběh. A to přesně dělá Katurian K. Katurian a my s ním.

Překlad: Ondřej Sokol
Režie: Blanka Luňáková
Hrají: Robert Kotál Kunesch, Kateřina Hrdinová, Jiří Šmahel, Petr Janda, Michal Čáp Havlíček a frekventanti Herecké školy Blanky Luňákové.

Přehlídka amatérských divadelních souborů v roce 2023 se uskutečňuje za finanční podpory MK ČR.

Smoček 90

Výstava věnovaná 90. narozeninám
dramatika, režiséra a spoluzakladatele
Činoherního klubu Ladislava Smočka
2. září – 22. prosince 2022
Činoherní kavárna a horní foyer divadla

CENY VSTUPENEK

Přízemí a 1. řada na balkoně _____ **450 Kč**

2. řada na balkoně a postranní balkony _____ **320 Kč**

místa k stání _____ **50 Kč**

ceny vstupenek Činoherní klub uvádí _____ **90 Kč**

30% sleva na vstupenky pro seniory nad 65 let

50% sleva pro držitele průkazů ZTP, ZTP/P

50% sleva na vstupenky v hodnotě 320 Kč pro
studenty, držitele platných průkazů ISIC, ITIC

POKLADNÍ HODINY

po–pá **15.00–19.30**

so–ne **18.00–19.30**

Ve všední dny v případě, že divadlo nehraje, nebo je na zájezdě, je pokladna otevřena pouze do 18 hodin. V sobotu a v neděli je pokladna otevřena jen, když divadlo hraje. On-line pokladna cinoherniklub.cz/ vstupenky.

Hromadné objednávky vstupenek můžete posílat na e-mail pokladna@cinoherniklub.cz.

CITÁT

«Smích je boží milost v člověku.»

Ladislav Smoček

Publikaci SMOČEK 90, která je katalogem k výstavě a zároveň obsahuje blahopřání, vzpomínky a vyznání od čtyř desítek divadelních kolegů a kolegyň, lze zakoupit v pokladně divadla, v Činoherní kavárně a při návštěvě představení také v šatnách ve foyeru.

TIRÁŽ

Činoherní klub, z. ú.
Ve Smečkách 26, Praha 1
www.cinoherniklub.cz

provoz divadla +420 296 222 125,
info@cinoherniklub.cz

pokladna +420 211 151 877,
pokladna@cinoherniklub.cz

Program na leden 2023 vychází 1. prosince 2022.
Na titulní straně Lucie Žáčková a Jan Hájek.

Redakce: Petra Honsová, Markéta Kočí Machačíková, Kateřina Popiolková, Radvan Pácl, Vladimír Procházka / Jazyková korektura: Andrea Hurtová
Foto: Jan Liška, Pavel Nesvadba, Jack Ladenburg, Alžběta Huclová, archiv Marca Antonia de la Parra, Miroslav Pokorný, Yvona Odrazilová, Pavel Kolský, Jiří Kučera, archiv Antonín Puchmajer D.S., Kateřina Popiolková, Ivan Prokop / Na s. 16 MINISALON: Libor Fára – Mé jméno je tón.
Graficky upravil: Martin Sršeň

Hlavní město Praha poskytuje ČK v roce
2022 grant ve výši: 20 500 000 Kč

LEDEN 2023

Hrajeme od 19.30, pokud není uvedeno jinak.

1. ne nehrajeme
2. po nehrajeme
3. út nehrajeme
4. st nehrajeme
5. čt nehrajeme
6. pá **K.Š.E.F.T.**
7. so **MACBETH**
8. ne **ČK uvádí: KDO HLEDÁ CHARLOTTU BORGACH**
9. po **LINDA VISTA**
10. út **VEČER NA PSÍCH DOSTIZÍCH**
11. st **EQUUS**
12. čt **DÁMSKÝ KREJČÍ**
13. pá **BŮH MASAČRU**
14. so **BABYBOOM**
15. ne **KOČKA NA ROZPÁLENÉ PLECHOVÉ STŘEŠE**
debata po představení
16. po **LINDA VISTA**
17. út **ZRADA**
18. st **OSIŘELÝ ZÁPAD**
19. čt **OŠKLIVEC**
20. pá **BABYBOOM**
21. so **KOČKA NA ROZPÁLENÉ PLECHOVÉ STŘEŠE**
22. ne **ČK uvádí: PAN POLŠTÁŘ**
23. po **BRATŘI KARAMAZOVI**
24. út **BABYBOOM**
25. st **OŠKLIVEC**
26. čt **PODIVNÉ ODPOLEDNE DR. ZVONKA BURKEHO**
27. pá **BŮH MASAČRU**
28. so **TRAMVAJ DO STANICE TOUHA / 19.00**
29. ne nehrajeme
30. po **KATI**
31. út **K.Š.E.F.T.**

Změna programu vyhrazena.